

W badaniach autorka zestawia twórczość Samuela Becketta z wybranymi koncepcjami filozoficznymi Dalekiego Wschodu. Artykuł nawiązuje do pierwszej tego rodzaju interpretacji w polskich badaniach beckettologicznych, którą zaproponował Piotr Dariusz Klimczak w pracy „Trylogia Tanatyczna Teatru Absurdu”.

Autorka stawia tezę, że proza i dramaty Becketta, jako te, które wyrosły na tle dyskursów egzystencjonalnych, są w stanie w niebezpośredni sposób „przewodzić” idee buddyzmu i hinduizmu.

Jednak, inaczej niż w pracach innych badaczy takich jak Lidan Lin i Pavneet Kaur, nie opiera związku Becketta ze Wschodem tylko na postaci Artura Schopenhauera. Za istotną podstawę swoich badań uznaje natomiast triadę Beckett – Heidegger – Suzuki, według schematu której pewne koncepcje filozofii Wschodu, a przede wszystkim nauki szkoły Zen, mogłyby dotrzeć do Becketta jako echo wpływu filozofii Martina Heideggera.